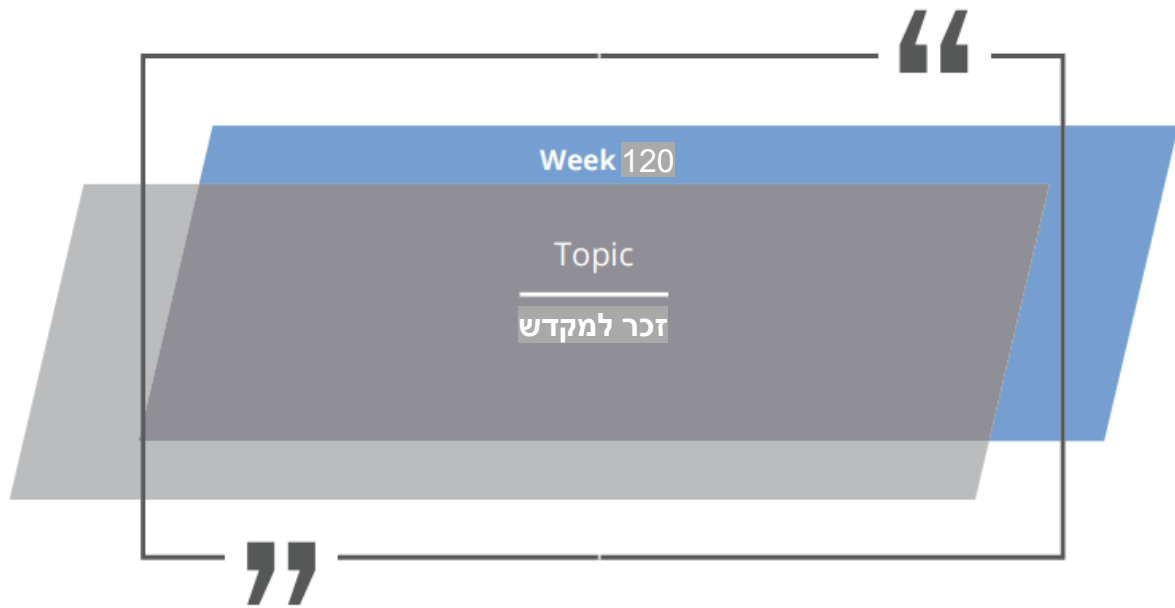

זכר למקדש

Success for the Anonymous

Remembering the Bet Hamikdash

The laws of Leaving a Portion of One's Home Unfinished to Commemorate the Temple's Destruction

רבינו גרשום

[illegible]

חזרו ובונה אותה איסורא שאני **ת"ר** יא יסוד אדם את ביתו בסיד ואם עירב בו חול או תבן מותר ר"י אומר עירב בו חול הרי זה מרמסיד ואסור תבן מותר ת"ר ¹ "כשחרב הכית בשניה רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין נמפל להן ר' יהושע אמר להן בני מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין אמרו לו נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו במל נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו במל אמר להם א"כ להם לא נאכל שכבר במלו מנחות אפשר בפירות פירות לא נאכל שכבר במלו בכורים אפשר בפירות אחרים מים לא נשתה שכבר במל ניסוך המים שתקו אמר להן בני בואו ואומר לכם שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר נגזרה גזרה ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר ² שאין גזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה דתכין ³ במאדא אתם נארים ואותי אתם רובעים הגוי כולו אמר כך אמרו דכמים יסיד אדם את ביתו בסיד ומשייר בו דבר מועט וכמה אמר רב יוסף ⁴ אמר על אמה אמר רב חסדא ⁵ כנגד הפתח עושה אדם כל צרכי סעודה דבר מועט מאי היא אמר רב פפא כסא דהרסנא ⁶ עושה אשה כל תבשימיה ומשיירת דבר מועט מאי היא אמר רב בת צדעא שנאמר ⁷ אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו' מאי על ראש שמחתי אמר רב יצחק ⁸ זה אפר מקלה שבראש חתנים א"ל רב פפא לאב"י ⁹ הריכא מנה לה ¹⁰ במקום תפילין ¹¹ שנאמר ¹² לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר ¹³ וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר ¹⁴ שמתו את ירושלים וגו' תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע מיום שחרב בית המקדש דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין אלא ¹⁵ אין גזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפסטה מלכות הרשעה שגזרתו עלינו גזירות רעות וקשות ומבטלת ממנו תורה ומצוות ואין מנחת ארתנו ליכנס לשבוע הבין ואמרי לה לישוע על דן הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים ונמצא רועו של אברהם אבינו כלה מאליו אלא ¹⁶ הנהג להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין;

הדרן עלך חזקת הבתים

וְהַמְלֵא וְזָרְעוּ עַל הַכְּרֵמֹת אֲבוֹתָיו כֻּלָּם מֵחֵלֶיז. בְּעֵתֵי טוֹב וְלֹא עַ"י טוֹבֵדִי כוֹכָבִים וּמוֹת לֹא יִבְרָאִי. כְּמֵה שְׁטוּקֵינָּה נִשִּׁים סְבוּרִים שֶׁכֵּן חִסּוֹר דְּבִדְרֵי וְחַל יֵהוּ מִזִּידֵן. דְּמֵה מִזִּידֵן הִלְכָּה לֹא מִזִּידֵן:

הדרן עלך חזקת הבתים

לשכנוי חב"י, שיעוריו נערכו, שימשו אותם דין כסונג ואל יהיו מזידיו שאם נבזר בזירה יהיו מבטלים אותה במזיד שלא יהיו יכולין לעמוד בה שלא לרשא אשה. החדר נקרא חזקת המתים

[illegible]

לעזי רש"י

[K⁺][OH⁻] = 10⁻¹⁴
 10⁻¹⁴ = 10⁻¹⁴

מוסף תוספות

א. אלמא נרד דחלנין
בהחירא לגבי נוסיה אבל
נשתרי לחורר ולפגמה לא
חלין להחירא. רשב"א
ב. ועמא דמילתא
(דאלין) גבי מסובא
לקולא) דהיין רבי לא נפלה
היא וזי בחוקתה כי נפלה
נמי בחוקתה קיימא דהעמא
דבר על חוקתא. וזי דהא
באדרתן מחביא דר
יין (ביצה ל.) וכן נפול
נשת קמא (י) וכן נפול

אחרת ונפרש גם מן הלחם: **בשרית**
אחרית אֶלֶּן מִבְּרִיתִים בִּיבֹדִים אֶלֶּא
מ' הַמִּינִין: **שֶׁכֶּר** נִגְרָה גִּזְרָה.
הורבן ונחִיבִּיבִּנוּ לִהְיוֹתֵנּוּ דִּכְתִּיב
שִׁשִּׁי אֶחָה מִשּׁוּם כָּל הַמִּתְחַבֵּלִים
עֲלִיהָ (שְׁמַעְיָה סוֹף) **בַּמִּזְרָה** אֶחָה
נִגְרָה. קִבְּלָתָם עֲלֵיהֶם בַּנִּגְרָה
נִגְרָה לִבְרִית הַמִּשְׁעָר אֶת בֵּית הַחֹזֶר
כְּדִכְתִּיב בַּמִּלְכִּי (ו) הַבִּיאוּ אֶת כָּל
הַמִּשְׁעָר וְגו' וְהַעֲפִיכֵם וְחֹזֵקִי אֶחָה
קִיבְּעִים אֶחָה נִגְזִילִים אֶת הַמִּשְׁעָר וְאֶת
הַתְּרוּמָה כְּדִכְתִּיב הֵם וְאֶמְרָתָם כִּתְּבָה
כִּשְׁבָּעֻן הַמִּשְׁעָר וְהַתְּרוּמָה: **הַנְּיוֹ**
טוֹל כְּלוּמָר וְכֵן הִקְדֵּל טוֹל קִיבְּלוּ
אֶת הַנִּגְזִירָה וּמִסְתַּמָּה אֵם לֹא הָיוּ
טוֹלֵי יִכּוּלִין לַעֲמֹד בָּהּ לֹא הָיוּ מִסְכִּימִין
וְרֹבֵעִן כְּכֹל. אֲלֵמָּה לֹא תִּשְׁבֵּינָה נִגְרָה
אֲחִיכִּי רֹבֵעִן יִכּוּלִין לַעֲמֹד בָּהּ: אֶלֶּא
כִּי **חֲמוּר** **חֲכָמִים** כו'. מִסְתַּמָּה וְהַמִּלְכִּי
דְּבִי יִשְׁעָם הָיָה: **כִּסֵּס** **דִּהְרַסְנָה**.
קִעְרָה עַל מֵאֵלֶּה הָגִים מִטּוֹבִין
בַּשְּׁמֹנֶה כְּסִלָּתָה: **בֵּת** **לִדְעָה**. מִפְּעִל
שְׂרָגִילוֹת לִסְדּוֹ עַם וְהַשִּׁיר **שֶׁפָּרָן**:
שֶׁמֶמֶר אֶת **אֲשַׁכְּחָה** וְגו'. אֲשַׁכְּחָה
קָחִי: **אֶחָה** **מִקְלָה**. **אֶחָה** הַיִּרְדָּה
הַשְּׂרֹפָה בֵּאֵל קָרוֹן כֵּן. וּמִשּׁוּם דְּלִיכָא
אֶחָה פָּרָה נִמֵּי הַיִּרְדָּה לִפְרֵם כֵּן: **פָּחַר**
תַּחַח **אֶחָה**. מִכְלָל עֲשִׂי רִגְלִין לִינִן
אֶחָה בְּמִקְוֵה **פָּחַר** דְּהִיטֵן **תַּפְלִין**
כְּדִכְתִּיב **פָּחַר** חֲבוֹס עֲלֵיךְ **וַיִּקְחָלָה**
גַּם **לִשְׁבֹּעַ** **בְּכֵן**. מִיֵּלֶּה שֶׁחֵסֵּר אֶת

אלא הגה להם לישראל מוטב שיהיו
יוכלו לעמוד בה יבטלה ונמלאו

The Gemara clarifies the current prohibition against plastering the walls of a house with lime:

תנו רבנן — The Rabbis taught in a Baraisa: לא יסוד אדם את ביתו בסיד — ONE MAY NOT PLASTER the walls of HIS HOUSE WITH LIME in the post-Temple era, ואם עירב בו חול או תבן מותר, [PLASTERING] IS PERMITTED.^[19] רבי יהודה — BUT IF HE MIXED SAND OR STRAW WITH [THE LIME], [PLASTERING] IS PERMITTED.^[19] — ר' יהודה אומר — R' YEHUDAH SAYS: עירב בו חול — IF HE MIXED SAND WITH IT, [THE MIXTURE] IS VERY STRONG PLASTER AND IT IS PROHIBITED for use as a building material.^[20] תבן — BUT IF HE MIXED STRAW WITH THE LIME, [PLASTERING] IS PERMITTED.^[21]

תנו רבנן — The Rabbis taught in a Baraisa: כשחרב הבית בשניה — WHEN THE TEMPLE WAS DESTROYED THE SECOND TIME,^[22] רבו פרושין בישראל — MANY JEWS BECAME ASCETICS שלא לאכול — and resolved NOT TO EAT MEAT AND NOT TO DRINK WINE, as an expression of mourning for the destruction of the Temple. נטפל להן רבי יהושע — Seeking to dissuade them, R' YEHOSHUA ENGAGED THEM in conversation. אמר להן — HE SAID TO THEM: בני — MY SONS! מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין — FOR WHAT [REASON] DO YOU NOT EAT MEAT OR DRINK WINE?

The ascetics replied:

אמרו לו — THEY SAID TO HIM: נאכל בשר — How can you ask such a question?! SHALL WE, then, EAT MEAT? שממנו מקריבין על גבי מזבח — Why, THEY USED TO OFFER UP [MEAT] ON THE ALTAR in the Temple as part of the sacred sacrifices, ועכשיו בטל — AND NOW IT IS NO MORE, for the Temple has been destroyed. Is it proper that we should enjoy meat while the sacred Altar is deprived of it? Certainly not! נשתה יין — Similarly, SHALL WE DRINK WINE? על גבי שמשכבין — AND NOW IT IS NO MORE. Is it proper that we enjoy wine while the sacred Altar cannot? Certainly not!

R' Yehoshua countered:

אמר להם — [R' YEHOSHUA] SAID TO THEM: אם כן לחם לא נאכל — IF SO, WE SHOULD NOT EAT BREAD, FOR THE MEAL OFFERINGS that were offered on the Altar ARE likewise NO MORE!^[23] אפשר בפירות — The ascetics agreed that, indeed, it was proper to abstain from bread. Reasoning that bread is not a necessity of life, they proposed: IT IS POSSIBLE to subsist ON FRUIT.^[24]

R' Yehoshua again countered:

פירות לא נאכל — But WE SHOULD NOT EAT FRUIT either, שִׁבְכָר בְּטֵלוֹ בְּכוּרִים — FOR now that the Temple has been destroyed, THE “FIRST FRUITS” ARE NO MORE,^[25] and it is not proper that we enjoy fruit while the Temple cannot. אֶפְשָׁר בְּפִירוֹת אֲחֵרִים — The ascetics agreed that, indeed, it was proper to abstain from eating those species that had been offered as “first fruits.” Nevertheless, they proposed: IT IS still POSSIBLE to subsist ON OTHER types of FRUIT, i.e. those species that were not brought as “first fruits.”^[26]

R' Yehoshua delivered the coup de grace:

מִיִּם לֹא נִשְׁתָּה — He said to them: But according to your reasoning, WE SHOULD NOT DRINK WATER either, שִׁבְכָר בְּטֵל נִסּוּךְ הַמַּיִם — FOR THE WATER LIBATION IS NO MORE,^[27] and it is not proper that we enjoy water while the Temple cannot. שָׁתָקוּ — [THE ASCETICS] WERE SILENT, for they realized that it is impossible to live without water,^[28] and that R' Yehoshua had demonstrated the impossibility of abstaining from every type of food or drink that had been used in the Temple.

R' Yehoshua then instructed the ascetics how to mourn for the Temple:

בֹּאוּ וְאֹמְרוּ לָכֶם — MY CHILDREN! אָמַר לָהֶן — [R' YEHOSHUA] SAID TO THEM: בְּנֵי — COME here AND I WILL EXPLAIN TO YOU the proper way to mourn for the Temple. שְׁלֹא לְהִתְאַבֵּל כָּל עֵיקָר אִי אֶפְשָׁר — NOT TO MOURN AT ALL IS IMPOSSIBLE, שִׁבְכָר נִגְזְרָה גְזֵרָה — FOR THE DECREE of destruction HAS BEEN PROMULGATED,^[29] and we must mourn for the catastrophe in some manner. וְלִהְיוֹת אֲבֵל יוֹתֵר —

שְׁאִין גּוֹזְרִין גְּזֵרָה עַל הַצִּבּוֹר — AND TO MOURN EXCESSIVELY IS also IMPOSSIBLE, מִדָּאִי אִי אֶפְשָׁר — FOR WE MAY NOT IMPOSE A DECREE UPON THE PUBLIC כֹּה לְעִמּוּד בֵּה — UNLESS THE MAJORITY OF THE PUBLIC IS ABLE TO COMPLY WITH [THAT DECREE],^[30] בְּמִאֲרָה דְּכִתִּיב: „כִּמְאֲרָה — AS IT IS WRITTEN: YOU ARE CURSED WITH A CURSE, YET YOU ROB ME, THE ENTIRE NATION.”^[31] אֲלֵא כִּן אָמְרוּ חֲכָמִים — RATHER, THUS SAID THE SAGES: The proper way to mourn for the Temple is that when אִם אֶת בֵּיתוֹ בָּסִיד — A MAN APPLIES PLASTER TO HIS HOUSE, וּמִשְׁיִיר בּוֹ דָּבָר מוּעָט — HE SHOULD LEAVE A SMALL [AREA] OF IT unplastered.

The Gemara momentarily digresses to provide a clarification of this instruction:

אָמַר רַב יוֹסֵף אָמַה עַל אָמַה — And how much should be left unplastered? אָמַר רַב יוֹסֵף אָמַה עַל אָמַה — Rav Yosef said: An area of [one] *amah* by [one] *amah*.^[32] אָמַר רַב חִסְדָּא — Rav Chisda said: כִּנְנָה — The proper location of the unplastered area is opposite the door.^[33]

The Gemara resumes its account of R' Yehoshua's instructions:

עושה אדם כל צרכי סעודה — A MAN MAY PREPARE A MEAL, **וּמְשַׁיֵּיר דָּבָר מוּעָט** — BUT HE SHOULD LEAVE OUT SOME SMALL PART, i.e. one item on the menu.

The Gemara seeks a clarification:

מאי היא — **What is [an example]** of such an item?

The Gemara answers:

אמר רב פפא כסא דהרסנא — **Rav Pappa said: A pie of fish hash.** ^[34]

R' Yehoshua teaches a third way to mourn for the Temple:

עושה אשה כל תכשיטיה — A WOMAN MAY APPLY ALL OF HER usual ADORNMENTS, **וּמְשַׁיֵּירַת דָּבָר** — BUT SHE SHOULD OMIT SOME SMALL [ADORNMENT]. ^[35]

The Gemara seeks a clarification:

מאי היא — **What is [an example]** of such an adornment?

The Gemara answers:

אמר רב בת צדעא — **Rav said: The hair on her temple.** ^[36]

R' Yehoshua provides a Scriptural basis for instituting these practices as expressions of mourning for the destruction of the Holy Temple:

שנאמר: „אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו' " — **FOR IT IS STATED:** ^[37] *IF I FORGET YOU, O JERUSALEM, MAY MY RIGHT HAND WITHER! MAY MY TONGUE CLEAVE TO THE ROOF OF MY MOUTH if I do not remember you, if I do not set Jerusalem above my highest joy!*

The Gemara asks:

מאי: „על ראש שמחתה" — **What is the meaning of if I do not set Jerusalem above my highest**

joy?

The Gemara answers:

זה אפר מקלה שבראש חתנים — **This refers to ashes** ^[38] **אמר רב יצחק** — **Rav Yitzchak said:** **that are placed on the heads of bridegrooms** at their weddings as a sign of mourning for the destruction of Jerusalem and the Temple. ^[39]

A clarification is sought:

היכא מנח לה — **Where exactly on the head does [the bridegroom] place [the ashes]?** **אמר ליה רב פפא לאביי** — **Rav Pappa said to Abaye:**

The Gemara answers:

במקום תפילין — **Abaye answered: In the place where the head tefillin are worn,** **שנאמר:** „לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר" — **as it is stated: To appoint for the mourners of Zion, to give them adornment in place of ashes.** ^[40]

R' Yehoshua's final words:

וזה ורואה בשמחתה — **AND WHOEVER MOURNS FOR JERUSALEM** **שנאמר:** „שמחו את־ירושלם, **וְכֵן הַמֵּתְאֲבֵל עַל יְרוּשָׁלַם** — **WILL MERIT TO WITNESS ITS reconstruction and the attendant REJOICING,** **שָׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם** — **AS IS STATED: REJOICE WITH JERUSALEM ETC.** ^[41]

Another Tanna echoes the sentiments of R' Yehoshua:

תניא — It was taught in a Baraisa: אָמַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בֶּן אֱלִישָׁע — R' YISHMAEL BEN ELISHA SAID: מֵיוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ — EVER SINCE THE DAY THE HOLY TEMPLE WAS DESTROYED, שְׁלֹא לֵאכּוֹל בָּשָׂר וְלֹא שֶׁנִּגְזַר עָלֵינוּ — IT WOULD BE PROPER THAT WE DECREE UPON OURSELVES שְׁלֹא לֵאכּוֹל בָּשָׂר וְלֹא שֶׁנִּגְזַר עָלֵינוּ — IT WOULD BE PROPER THAT WE DECREE UPON OURSELVES לֹא לִשְׁתּוֹת יַיִן — NOT TO EAT MEAT AND NOT TO DRINK WINE, as a sign of mourning for the Temple and Jerusalem. אֲלָא אֵין גּוֹזְרִין גְּזֵרָה עַל הָעָבוֹר — HOWEVER, WE NEVER IMPOSE A DECREE UPON THE PUBLIC אֲלָא אִם בֶּן רֹב צָבוּר יְכוּלִין לַעֲמוּד בָּהּ — UNLESS THE MAJORITY OF THE PUBLIC IS ABLE TO COMPLY WITH [THAT DECREE], and most Jews are not able to abstain from meat and wine. וּמֵיוֹם שֶׁפָּשְׁטָה מַלְכוּת הָרִשְׁעָה שֶׁגּוֹזְרֵת עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת — AND, similarly, EVER SINCE THE DAY THE WICKED KINGDOM (i.e. the Roman Empire) THAT DECREES UPON US EVIL AND HARSH DECREES EXTENDED its dominion over the Jewish people, וּמִבְטָלֵת מִמֶּנּוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת — AND DEPRIVES US OF the opportunity to study TORAH AND observe the COMMANDMENTS, וְאֵין מִנְחָה — AND, furthermore, DO NOT ALLOW US TO ATTEND CIRCUMCISIONS,^[42] אֲתֵנוּ לִיכָנֵס לְשָׁבוּעַ הַבֵּן — AND SOME SAY REDEMPTIONS OF THE FIRSTBORN,^[43] וְאֲמָרִי לָהּ לִישׁוּעַ הַבֵּן — IT WOULD BE PROPER THAT WE DECREE UPON OURSELVES לֹא לִשְׂאֵל אִשָּׁה וְלִהְיוֹת בָּנִים — NOT TO TAKE A WIFE AND FATHER CHILDREN, אֲבִינוּ כָּלָה מֵאֱלֹוִי — AND IT WOULD TRANSPIRE that OUR FOREFATHER ABRAHAM'S SEED, the Jewish people, WOULD EXPIRE

ON ITS OWN, instead of being annihilated by the Romans.^[44] אֲלָא הִנֵּה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל — HOWEVER, LET THE JEWS continue to marry and father children, since in any event they will not cease to do so, even if we were to prohibit it. מוֹטֵב שִׁיְהִיו שׁוֹגְגִין — For IT IS PREFERABLE THAT THEY BE UNINTENTIONAL [VIOLATORS], וְאֵל יִהְיוּ מְזִידִין — AND NOT BE DELIBERATE [VIOLATORS].^[45]

תשובה: בגמרא במסכת בבא בתרא (דף ס:) אמרו, משחרב בית המקדש, תקנו חכמים שבאותו הדור, שאין לבנות בית המסוייד ומכוייר (מצויר) כבנין המלכים, אלא כשמסוייד בסיד משאיר אמה על אמה (כחצי מטר על חצי מטר) בלא סיד כנגד פתח הבית. כלומר, כאשר מסוייד את הבית, צריך להשאיר כנגד פתח הבית שטח של אמה על אמה לא מסוייד כלל. לזכר חורבן הבית, שאם הוא חרב, איך נוכל אנו לבנות לעצמינו בית מושלם. ודין זה פסקוהו להלכה הרי"ף והרמב"ם והרא"ש.

Answer: The Gemara (Baba Batra 60b) states that following the destruction of the Bet Hamikdash, the Sages of that generation instituted that one may not build a house plastered and adorned like a king's residence. Rather, when one builds a home and plasters it, one should leave an area of one square Amma (48 centimeters x 48 centimeters) completely unplastered and unfinished opposite the doorway in commemoration of the destruction of the Bet Hamikdash, for if our holy Temple is in ruins, how can we build ourselves a complete home? The Rif, Rambam, and Rosh quote this Gemara as Halacha.

שולחן ערוך סימן תקס

משחרב בית המקדש, תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונים לעולם בנין מסוייד ומכוייר כבנין המלכים, אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשייר מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד; והלוקח חצר מסויידת ומכויירת (פירוש מצויירת), הרי זו בחזקתה ואין מחייבים אותו לקלוף בכותלים.

The Shulchan Aruch (560:1) writes that after the destruction of the Beit Ha'mikdash, the Sages enacted a law requiring one who builds a house to leave an area of the wall unfinished, symbolic of our inability to dwell in perfectly finished homes while the Almighty's "home" lay in ruins. A person should leave an area on the wall the size of 1 X 1 Ama (approximately 1.5 X 1.5 feet) without plaster or paint, preferably near the entrance. If this cannot be done near the entrance, it may be done elsewhere. Only one unfinished area is required for the entire house.

שו"ת אור לציון חלק ג פרק ל - דינים הנוהגים זכר לחורבן

א. שאלה. האם צריך לשייר בבית מקום אמה על אמה בלא סיד זכר לחורבן.

תשובה. יש להקפיד לשייר בבית מקום אמה על אמה בלא סיד. ואם לא שייר, צריך לקלף הסיד. ובמקום שיש לחוש להפרת שלום בית בשירור אמה על אמה בלא סיד, יסייד לפחות בצבע שונה. ויש לשייר כנגד הפתח, ואם אי אפשר ישייר מצד הפתח. ואין צריך לשייר בכל חדר וחדר, אלא די מול הכניסה לבית.

וראה בספר מועד לכל חי להגאון רבי חיים פלאג'י סימן י' אות צ"ה שכתב וז"ל, כמו צער בנפשי על כמה בתי ישראל דאין להם ציון כראוי זכר לחורבן בית המקדש, דצריך אמה על אמה נגד הפתח בלא סיד וכו', ואני שמעתי מפומיה דאבא מארי הרב אביר יעקב ז"ל, דאמר אלי דהיה בדוק אצלו, דכל בית דאית ביה אמה על אמה כשיעור נגד הפתח כדינו, ומראה הלבנים נראה מטיט, אז אותו הבית נכון עד העולם וכל הדרים עליה

Rabbi Chayim Palachi (Turkey, 1788-1868), in his work "Mo'ed Le'kol Chai," in siman 10, o't 95, describes the anguish he felt over the widespread neglect of this requirement. He then cites his father's comment in his work "Avir Yaakov" testifying to the fact that people who observe this Halacha enjoy peace and stability in the home, and one should therefore make a point of observing this requirement and leave an unfinished area on the wall in his home. Summary: One who builds a new home must leave an area of 1.5 X 1.5 feet unfinished, preferably near the entrance. If this will cause friction between husband and wife, the area may be painted a different color, rather than be left bare.

ובספר שערי תשובה כתב, בדורות האלה היקלו בזה, וחזרו והיקלו עד שכמעט נשכחה הלכה זו, ואין להם על מה שיסמוכו.

The Sefer Sha'arei Teshuva writes that that in our generations, this law is treated very lightly, so much so that this Halacha has almost been forgotten, but there is indeed no room for leniency in this regard.

שו"ת אור לציון חלק ג - הערות פרק ל - דינים הנוהגים זכר לחורבן

ומכל מקום, במקום שיש חשש להפרת שלום בית אם ישייר אמה על אמה בלא סיד, יסייד לפחות בצבע שונה. וראה באליה רבה שם ס"ק ד', שאף שהלבוש והשל"ה כתבו שאין לצבוע אף בצבע שחור, (והובא גם במג"א שם ס"ק ג'), באגודה בסוף תענית מבואר להקל בצבע שחור. וראה גם בשער הציון שם ס"ק ח' שמשום כך אין למחות ביד המקילין,

In some situations, leaving a spot on the wall unfinished may cause friction between husband and wife, such as if the wife exerted herself in painting the house, and the husband then wishes to remove the paint and plaster. Chacham Bentzion Abba Shaul (Jerusalem, 1924-1998) in Or 'sion, Helek 3, page 276, ruled that in such a case, it suffices to paint the area a different color from the rest of the wall, rather than leave it bare. Unfortunately, many people are not mindful of this Halacha.

אולם כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שיש סמך למנהג העולם להקל בנדון זה, על פי מה שכתב מרן בבית יוסף לשיטת הרמב"ם, שכל האיסור אינו אלא כשמסיידים בסיד בלבד, אבל אם מעורב בסיד גם חול או תבן, אין בכך איסור. וכעת נוהגים הכל שמעורב עם הסיד חול, ועל כן יש סמך למנהג רוב העולם שאינם משיירים אמה על אמה.

ומכל מקום נראה, שאם מכסה את הבית בטפטים, כמו שמקובל מאד בכמה מקומות, צריך לשייר אמה על אמה. שהרי לעניין טפטים אין סברא להקל כלל.

Nevertheless, Maran Rabbeinu Ovadia Yosef zt"l writes that there is indeed room for the customary leniency people attribute to this Halacha which is Maran Ha'Bet Yosef writes that according to the Rambam, this prohibition applies only when one plasters his home with plaster alone; however, if some sand or stubble is mixed into the plaster, this is not prohibited. Nowadays, all plaster has sand mixed inside and there is therefore room for leniency regarding not leaving over an unfinished area of one square Amma.

On the other hand, if one is covering the walls of the house with wallpaper as is customary in several places, one must leave over an unfinished area of one square Amma, for there is no reason for leniency regarding wallpaper.

הקונה בית שהוא כבר מסוייד ומכוייר, אין מחייבים אותו לקלוף את אותו הסיד, משום שנעשה כן על ידי גוי, אבל אם היה הבית בחזקת ישראל שעשה כן נגד הדין, מחוייב לקלוף את אותו השטח להשאירו בלא סיד.

והנוהגים לצבוע בצבע שחור את אותו השטח המשויר, לא יפה הם עושים, שהרי תקנת רבותינו הייתה, לשייר אותו שטח מוזנח לגמרי מבלי סיד או צבע.

If one purchases a home that is already completely plastered and adorned, one is not obligated to peel of an area of one square Amma of plaster if the house was purchased from a non-Jew. Nevertheless, if the home was purchased from a Jew who did so contrary to the Halacha, one is indeed obligated to peel of an area of one square Amma of plaster opposite the doorway.

Those who customarily paint this one square Amma black are incorrect in doing so, for our Sages enacted that this area be left completely bare of any plaster or paint.

מסופר על הגאון רבי חיים מצאנז זצ"ל, שפעם ביקש מאחד ממקורביו שיעיר לו איזה הערה אם רואה שאינו נוהג כדין באיזה דבר. מיד הוכיחו הלה, שבביתו של הרב אין אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד כדין. ענה לו הרב, שכיון שקנה את ביתו כשכולו מסוייד כבר, הרי שאינו מחוייב לקלוף הסיד, כמו שביארנו, ומכל מקום בדרך חסידות, טיפס מיד על סולם וקילף את הסיד שעל הקיר בכדי להשאיר זכר לחורבן הבית.

An incident once occurred with the great Gaon, Harav Chaim Halberstam zt"l of Sanz, who requested from a close confidant of his to find a matter about which he was acting incorrectly and to bring it to his attention. The individual immediately replied that there was not a square Amma bare of plaster in the rabbi's home, as per the law. The rabbi answered that since he purchased the home when it had already been completely plastered, he is not obligated to peel of the plaster of this area. Nevertheless, as an act of piety, Rav Chaim immediately climbed up a ladder and peeled off a square Amma of plaster in commemoration of the destruction of the Bet Hamikdash.